

РЕШЕНИЕ

№ 8428

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **507** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от ЗАНН. С Решение № 4963 от 12.11.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 17025/2023 г., е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-000929/27.01.2024 г., издадено от Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на Л. Й. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП са наложени административни наказания - глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца. Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното лице, което с касационна жалба, подадена чрез адв.Г., в срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63в ЗАНН, обжалва същото. Наведените в жалбата касационни основания са нарушение на материалния закон и необоснованост. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд е приел извършено от него нарушение, като е неясна правната квалификация на деянието. Намира, че има неяснота и около мястото на извършване на нарушението. Моли касационния съд да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени НП, като му присъди разноските по делото. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител, а с молба от 11.02.2025 г. пълномощникът му адв.Г. поддържа касационната жалба.

Ответникът по касация – Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, не изпраща представител и не взема становище по нея.

Представителят на С. градска прокуратура намира жалбата за неоснователна, като предлага съдебното решение да бъде потвърдено.

Административен съд-София град, като провери правилността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 23-4332-000929/27.01.2024 г. на Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР. Същото е издадено въз основа на АУАН сер.АД, № 027623/18.01.2023 г., съставен от мл.автоконтрольор при наказващия орган. Обективизираните в акта констатации се свеждат до това, че на 20.09.2022 г., в 13:26 ч Л. Й. Д. е управлявал автомобил Рено Мастен с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на "Ауто Франс 3000" ООД, ползвател Националната агенция за приходите, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [населено място], като на разклона за ЦСПП-МВР се е движил със скорост от 101 км/ч. Максимално разрешената скорост за движение на пътни превозни средства в населеното място е 50 км/ч. Нарушението е установено и заснето с техническо средство – АТСС "Cordon-M2" № MD1193. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл.21, ал.1 ЗДвП. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е оспорените административни наказания на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП.

В производството пред СРС са изискани и приложени справки от Българския институт по метрология - Удостоверение за одобрен тип на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения Cordon M2 със срок на валидност 13.06.2027 г. От протокол за извършена последваща проверка Съдът е установил, че на системата е била извършена последваща проверка и към датата на нарушението същата е била технически годна. Изискана е и справка за знаковото стопанство в [населено място].

За да потвърди обжалваното НП, районният съд е приел, че нарушението, извършено от Л. Й. Д., е доказано по безспорен начин, в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя, и правилно е приложен материалният закон.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съдебното решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу обжалваното НП.

Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото.

Приетата по делото разпечатка от паметта на техническото средство (радар) за посочената дата доказва шофирането с превишена скорост по категоричен начин. Доколкото в него изрично е отразена не само датата, а и часът на установеното нарушение, нарушението е безспорно установено. Касационният съд намира, че

нарушението е констатирано по начин, предвиден в закона. Наказващият орган решава как да ангажира отговорността на нарушителя, и в случая съставянето на АУАН от автоконтрольор при наказващия орган след преглед на видеоклипа е поставило законосъобразно начало на административнонаказателното производство. Според ТР № 1/2014 г. на ОС на ВАС редът за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя по чл.189, ал.4 ЗДвП с издаване на електронен фиш е неприложим в случая, тъй като същият може да се издаде само за нарушения, които се наказват с административни наказания глоба, а на конкретния нарушител са наложени две административни наказания - глоба и лишаване от право да управлява МПС съгласно чл.182, ал.5 вр. ал.1, т.6 ЗДвП.

Правилен е изводът на Съда, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения.

За разлика от процедурата по издаване на електронен фиш, в която производството е съкратено и няма състезателен характер, в хода на административнонаказателното производство, което се е развило по общия ред, на административнопривлеченото лице са били осигурени дори повече възможности за защита, доколкото са събрани доказателства за нарушението (приобщени са записи от мобилната камера), както и декларация по чл.188 ЗДвП за това кое лице е управлявало автомобила.

Поради високата скорост на нарушителя е било невъзможно спирането му в момента на видеозаснемането. За да може да се установи авторството на деянието, се е наложило водачът да попълни декларация, в която да заяви той ли е управлявал автомобила на процесната дата, под страх от наказателната отговорност по чл.313 НК. В съставената за целта декларация собственикът е заявил, че е управлявал личния му автомобил в момента на нарушението. Ето защо от тази дата започва да тече срокът за откриване на нарушителя по чл.34, изр.второ ЗАНН и с случая той е спазен. Наред с това е спазен и едногодишният срок от извършване на нарушението – същото е извършено на 20.09.2022 г., а АУАН е съставен на 18.01.2023 г.

Неоснователно е касационното оплакване за неяснота и около мястото на извършване на нарушението. Същото е достатъчно индивидуализирано, тъй като в НП не се говори общо за [населено място] и [улица], а за точно място на констатацията за превишена скорост на автомобила - на разклона за ЦСПП-МВР. Във връзка с касационния довод за неясна правната квалификация на деянието следва да се има предвид, че първата съдебна инстанция е изисквала справка за наличието на пътен знак Б26 на мястото на нарушението и от нея е установено, че такъв знак липсва. Касационният съд намира, че дори не е имало необходимост от изискване на такава справка, тъй като наличието на такъв знак в НП не се твърди, а приложение намира общото правило на чл.21, ал.1 ЗДвП, според което при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава скоростта от 50 km/h в населено място.

Безспорна е установена и техническата годност на мобилната камера да установява превишение на допустимата скорост към момента на нарушението.

По силата на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, когато превишаването е над 50 km/h, се наказва с глоба от 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. Макар в случая размерът на наложената глоба да е 700 лв. и не е постановено допълнително увеличаване на размера ѝ, това не вози до извод за

незаконосъобразност на наложената санкция, тъй като същата е наложена в размер, по-благоприятен за нарушителя.

Определените наказания са съответни на извършеното нарушение и ще допринесат за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. С наказанията се постига целта да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на обжалваното НП, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4963 от 12.11.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 17025/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :